

Дата: 10.26.2024

Клас: 8 клас

Предмет: Історія України

Завдання:

① Вивчити тему: "Шляхи за державк зав'." ^ч

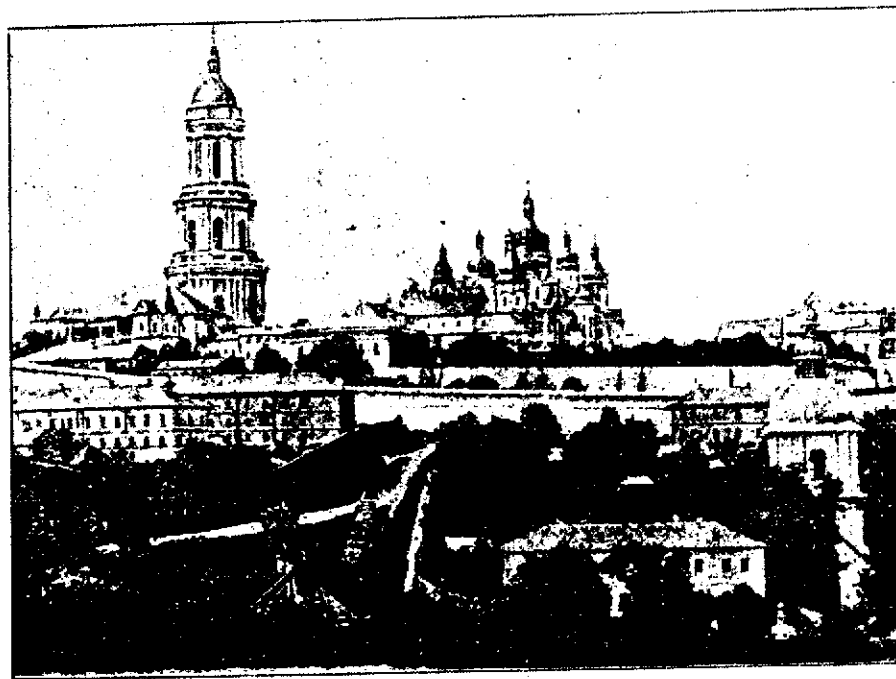
б. Монастири (с. 83-84)

② Відповісти на запитання на с. 88.

Запитання № 9; № 10

магає своїм ворогам руйнувати рідну землю і державу. Цих союзників татар називали „татарськими людьми”, і пам'ять по них залишилася сумна.

6. Монастирі. За Ярослава Мудрого були засновані у нас перші монастирі. Першими основниками монастирського життя були св. Антоній і Теодосій Печерський. Антоній звався спершу Антипом і походив з міста Любеча над Дніпром. Світське життя йому не сподобалось, і він поїхав у Грецію до великого монастиря на горі Атос, яку звали Святою Горою. Там постригли його на ченця, а по кількох літах він вернувся у рідні сторони. Над Дніпром він знайшов малу печеру, оселився тут і проживав у молитві і пості. Про нього довідалися різні побожні люди, приходили до нього і просили, щоб дозволив їм жити біля себе. Антоній дозволив їм, вони покопали собі печери : так постав **Печерський Монастир**. Монахи носили чорний одяг, через те їх звали ченцями (від слова чернець — ченця), а Антоній був їх ігуменом, цебто начальником. Серед учнів Антонія був також Теодосій, син багатого боярина з Курська. Він змалку любив побожне життя, радо перебу-

Печерська Лавра в Києві.

вав у церкві, ходив на прощі і підлітком ще вступив до монастиря. Теодосій визначився побожним життям і великим розумом, так, що пізніше монахи вибрали його своїм ігуменом.

Життя ченців було суворе й тяжке. Головним обов'язком їх був послух і праця. Що наказав ігумен, монах мусів виконати, хоч би це була найтяжча робота. Ченцям не можна було сидіти без діла. Кожний мав займатися якоюсь працею. Монахи самі виготовляли все потрібне для себе й монастиря. Самі будували монастирські будинки, робили собі всяке знаряддя, самі ткали сукно й полотно, управляли землею, мололи збіжжя, рубали дерево в лісі, носили воду, пекли хліб, варили страву. Страва монахів була проста: в звичайні дні їли чорний хліб і варену городину, в неділю рибу, задобрену олією та сочевицею.

Ченці займалися також наукою й освітою. У ті часи було ще мало книжок, бо люди не винайшли ще способу, як їх друкувати. Хто хотів мати якусь книжку, сам мусів її переписувати. Переписуванням книжок найбільше займалися монахи. Писали на тонкій шкірі, осличій або телячій; до писання брали затесане гусяче перо, а чорнило робили з сажі. Перші букви прикрашували різними фарбами, золотом і сріблом. Книжку оправляли в товсті дошки, покриті зверху шкірою.

В монастирях проживало багато учених людей. Знаний був літописець Нестор, що списав найдавнішу історію України.

7. Державна влада. В ті часи в цілій Європі держави мали устрій монархічний, це значить, що вся влада була в руках одного володаря, князя. Так само було і в нас. Князь сам видавав закони, сам правив державою, призначав урядників, переводив суди, сам керував військом. Від князя залежала вся доля держави, її розвиток, сила і добробут. Визначні князі, як Володимир Великий, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Роман, Данило, добре розуміли свої обов'язки і виконували їх ретельно, не шкодуючи трудів і жертв.

Князь сам особисто наглядав за всіма державними справами. Сам перевіряв, як іде праця в урядових установах, чи справедливо стягаються податки, як ведеться господарство у княжих мастках, чи всюди є лад і порядок. Князь прислухався до судових розправ, важливі справи вирішував сам; кожний покривджений міг звертатися до князя. Князь об'їздив часто цілу державу, розглядав, як урядують намісники і воєводи, дивився, чи границі держави забезпечені, оглядав городи і замки, велів будувати нові укріплення. В часі війни князь сам мав провід над військом, пильнував.

щоб во
уклада
ком кн
адово

Д
жавна
міщан.
князь,
бувал
лад у
князя

В

ших

і пер

них

були

вигот

розп

або

Бага

кня

дува

ник

ли

гро

віб

кун

гос

і с

су

Ке

ІМ

ке

не

су

не

в

ч

Х

д